

Şabat Şuva (Teşuva) שבת שובה [anul 5783]

Şabat Şuva numită și Teşuva (pocăință), este Şabatul din perioada celor „Zece zile de pocăință” – *aseret iemei teşuva* עשרת ימי תשובה, cele zece zile între Roş Haşana și Iom Kipur. Cu alte cuvinte acesta este Şabatul între cele două sărbători, zile care sunt considerate ca fiind zile de *teşuva*, pocăință, reîntoarcere în care după ce am fost judecați de Roş Haşana încercăm să ne reîntoarcem să fim drepti și oameni morali. De aici provine numele de Şabat Teşuva. Numele de Şabat Şuva vine de la primul cuvânt din haftaraua acestui Şabat care spune „Întoarce-te Israel (până) la Adonai” (Osea 14:1). Întoarce-te în original este *şuva* שובה. În acest Şabat se citește una din cele două pericope: VaYelech (ca anul acesta) sau Haazinu.

Acesta este primul Şabat al anului, în care se reînnoiesc toate lucrurile, an pe care vrem să-l începem cu piciorul drept, fără păcate și alte greșeli din anul trecut. Omul se îngrozește când face *heşbon nefesh* (socoteala sufletului, autocritică) și își dă seama ce lucruri oribile a făcut anul care s-a terminat. Nu-i vine să creadă că există drum înapoi. Iar profetul (Osea) ne cheamă clar să ne întoarcem din toate aceste păcate doar până la HAŞEM. Hazal – înțelepții ne învață că profetul spune „până la” și nu „la” că noi venim până la Templu, dar nu intrăm înăuntru ci rămânem afară. Din aceste vorbe se poate înțelege că nu ai nici o șansă la pocăință, fiindcă toată această reîntoarcere depinde exclusiv de om. Însă să nu uităm că Toraua ne învață „căci acest lucru este foarte aproape de tine, în gura ta și în inima ta ca să-l împlinești” (Deuteronom 30:14).

La asta a răspuns poporul evreu „Adu-ne înapoi la tine Adonai, iar noi ne vom întoarce” (Plângeri 5:21). Teşuva (pocăință) adevărată înseamnă să intri în Templu înăuntru, să ajungi până la El aproape fără despărțitoare. Iar Israelului i se pare că nu este în puterea lui să facă acest lucru fără grația Domnului. Iar profetul ne spune altfel: „Luați cu voi lucruri și întoarceți-vă la Adonai” (Osea 14:2). Întrebarea care se pune este ce sunt acele „lucruri” care ar putea deschide poarta sau sparge închuietoria? Oare ar fi forța rugăciunii care se infiltrează înăuntru și nimic nu-i poate sta în cale? Mai este și o altă apreciere că pot fi faptele bune pe care o persoană le face și care îi sunt susținătoare „*melit ioşer מליץ יושר*” în procesul lui de *teşuva* ca ea să fie acceptată bine când el se va întoarce. Alții spun că este vorba despre dorința de mărturisire în mod clar și răspicat despre ceea ce s-a comis pentru a ajunge la rădăcina păcatelor și pentru a elimina esența răului din rădăcini.

Sunt alții care declară simplu, că ceea ce s-a întâmplat cu adevărat este următorul: Domnul ne-a întors la El, iar când eram la întoarcere „ni se părea că visăm” (Psalmi 126:1). De aceea sunt mulți care nu cred în așa zise minuni pe care ni le face Hakadoş Baruch Hu, iar pentru asta noi ne rugăm: „fie ca ochii noștri să vadă reîntoarcerea Ta în Sion cu îndurare” (rugăciunea de şmone esre). Adică este o primejdie că te vei întoarce iar noi, chiar dacă avem ochi nu vom vedea. De aceea este nevoie de milă, îndurare din partea Lui.

De aceea vine Şabat Şuva între Roş Haşana și Iom Kipur ca să ne spună că mâna Lui este întinsă celor care se apropie de El, să recunoști că relele ți-au fost un obstacol și că noi ne întoarcem așa cum ne-a cerut El. Atunci el ne va vindeca toate afecțiunile, ne va iubi, va fi ca o rouă pentru Israel, va înflori ca un trandafir, iar cei din umbra lui vor înflori ca vița de vie ... „**căci căile lui Adonai sunt drepte și *şadikim* (drepti) vor merge pe ele**” (Osea 14:9).